

Ré Fa Sol La

XII. S.

K Y-ri- e * e-lé- i-son. Ký-ri- e e-lé- i-son.

Ký-ri- e e-lé- i-son. Chrí-ste e-lé- i-son. Chrí-

ste e-lé- i-son. Chrí-ste e-lé- i-son. Ký-ri- e

e-lé- i-son. Ký- ri- e e-lé- i-son. Kýri- e

* ** e-lé- i-son.

La stabilité modale de ce kyrie permet de tenir un bourdon Ré La (tel que transposé) d'un bout à l'autre. Mais pour éviter de lasser les fidèles, des basculements sur Do Sol sont indiqués. Leur esthétique médiévale sera peut-être jugée un peu "facile", mais la pièce s'y prête bien.

Do Ré Do Sib Do

Le prêtre, a capella

XI. S.

VII

G

Ló-ri-a in excélsis Dé-o. Et in térra pax ho-

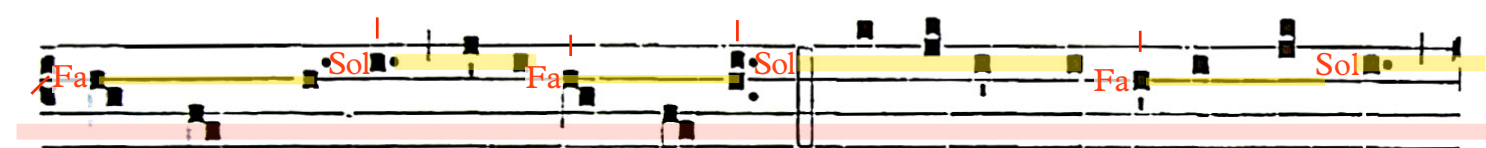
mí-ni-bus bónae vo-luntá-tis. Laudá-mus te. Bene-dí-

cimus te. Ado-rá-mus te. Glo-ri-fi-cá-mus te. Grá-

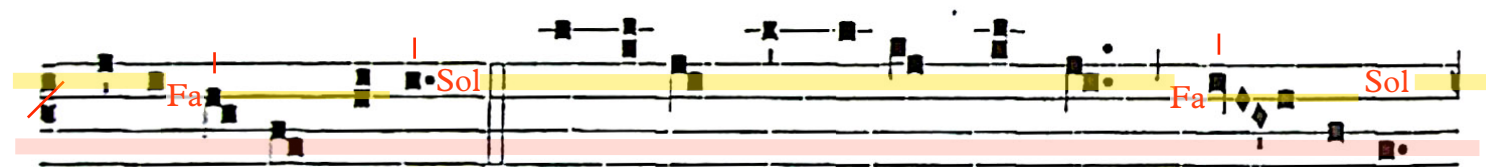
ti-as ágimus tí-bi propter mágnam gló-ri-am tú-am.

Dómine Dé-us, Rex cae-léstis, Dé-us Pá-ter omnípot-ens.

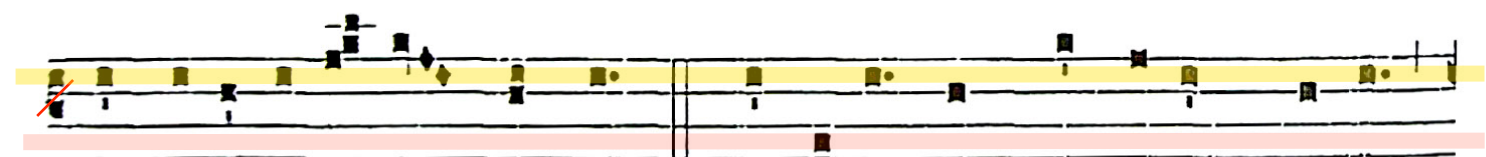
Dómine Fí-li unigé-ni-te, Jé-su Chrí-ste. Dó-mine Dé-us,

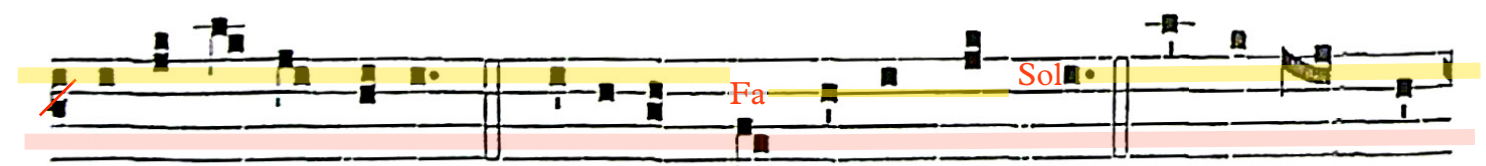
Agnus Dé- i, Fí-li- us Pátris. Qui tóllis peccá-ta mún-di,

mise-ré-re nóbis. Qui tóllis peccá-ta mún-di, sús- cipe

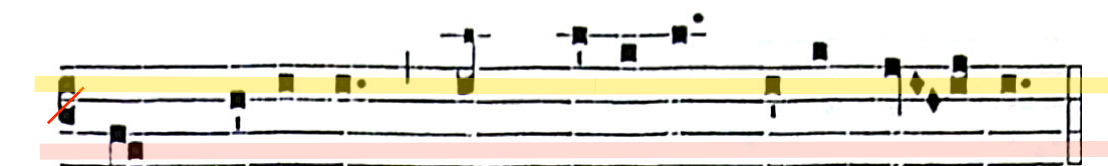
depreca-ti- ónem nóstram. Qui sédes ad délixteram Pátris,

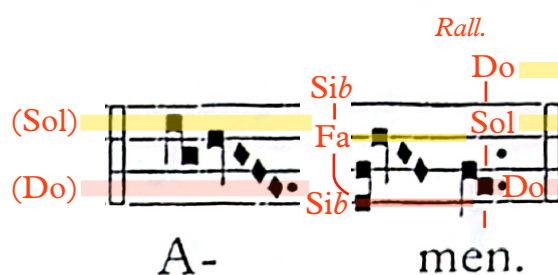
mi-se-ré-re nóbis. Quóni-am tu só-lus sá-nctus. Tu só-lus Dó-

minus. Tu só-lus Altíssimus, Jé-su Chrí- ste. Cum Sán-

cto Spí-ri-tu, in gló-ri-a Dé-i Pá- tris.

Sol Mi Sol

XIV. S.

V

Sol

S

Do

An- ctus, * Sánctus, Sán- ctus Dóminus

Dé- us Sá- ba- oth. Plé-ni sunt caéli et tér- ra gló-

ri- a tú- a. Hosánna in excél-sis. Be- nedíctus qui

vé- nit in nó- mi-ne DÓ- mi-ni. Ho- sánna

in ex-cél- sis.

Do Mi Sol

(X) XIII. S.

V

Sol

A

Do

-gnus Dé- i, * qui tól- lis peccáta mún-di :

mi-se- ré-re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui tól- lis peccá-

ta mún-di : mi-se- ré-re nó- bis. Agnus Dé- i, * qui

tól- lis peccá-ta mún-di : dó-na nó-bis pá-cem.